

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Срокове В Процеса](#) > [Sweden](#)

Срокове в процеса

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?

В рамките на гражданските производства се прилагат няколко различни вида крайни срокове, както и срокове, предвидени в конституцията. Това включва например срокове за обжалване на съдебни актове, за подаване на жалба и за преразглеждане на дело (срок, в който делото трябва да бъде заведено пред съда). Съществуват и разпоредби, в които само е предвидено, че трябва да бъде предприета определена мярка, като срокът за това се определя от съда. Пример за това са сроковете за предоставяне на допълнителна информация, доказателства или писмена защита.

2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.

Събота, неделя и официалните празници се считат за неработни дни.

Следните дни са официални празници в Швеция съгласно Закон 1989:253 за официалните празници („lagen om allmänna helgdagar“):

- Нова година (1 януари);
- Богоявление (6 януари);
- Разпети петък (последният петък преди Великден);
- Великден (първата неделя след пълнолунието на или след 21 март);
- Светли понеделник (денят след Великден);
- Възнесение Господне (шестият четвъртък след Великден);
- Петдесетница (седмата неделя след Великден);
- Национален празник на Швеция (6 юни);
- Ден на лятното слънцестоене (съботата между 20 и 26 юни);
- Все светии (съботата между 31 октомври и 6 ноември);
- Коледа (25 декември);
- Втори ден на Коледа (26 декември).

3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?

Основният принцип относно сроковете е, че когато съдът нареди на дадено лице да предприеме някакво действие в производството, трябва да му даде разумно време за изпълнение на нареждането (глава 32, член 1 от шведския Процесуален кодекс („rättegångsbalken“). В повечето случаи предоставеното време се определя от съда, който на този етап трябва да определи срок, предоставящ на съответната страна достатъчно време, за да изпълни нареждането.

В ограничен брой случаи в шведския Процесуален кодекс е предвиден конкретен срок. Това се отнася основно за сроковете за обжалване на съдебно решение или постановление, за подаване на молба за преразглеждане на дело или в някои случаи за промяна на срок.

Лице, което желае да обжалва решение на районен съд по гражданско дело, трябва да го направи в срок от три седмици след постановяване на решението. Лице, което желае да обжалва постановление на районен съд („tingsrätt“) по гражданско дело, трябва да го направи в същия срок. Ако обаче постановлението в рамките на производството не е произнесено в съдебно заседание и пред съда не е обявено кога то ще бъде произнесено, срокът за обжалване се изчислява от деня, в който жалбоподателят е получил решението. Срокът за обжалване на решения или постановления на апелативния съд („hovrätt“) е четири седмици (глава 50, член 1, глава 52, член 1, глава 55, член 1 и глава 56, член 1 от шведския Процесуален кодекс).

Страна, срещу която районният съд („tingsrätt“) е постановил решение в нейно отсъствие, може да подаде молба за преразглеждане на делото в срок от един месец от датата, на която ѝ е връчено решението (глава 44, член 9 от шведския Процесуален кодекс).

Ако въззивната жалба остане без движение поради това, че жалбоподателят не се е явил на съдебното заседание пред апелативния съд (hovrätt), жалбоподателят може в срок от три седмици от датата на постановлението да подаде пред съда молба за възобновяване на делото (глава 50, член 22 от шведския Процесуален кодекс).

Ако страна е пропуснала срока за подаване на въззивна жалба или за подаване на молба за възобновяване или преразглеждане на дело, тя може да подаде молба за възстановяване на срока. Молбата трябва да се подаде в срок от три седмици след края на извинителните обстоятелства и не по-късно от една година след изтичането на срока (глава 58, член 12 от шведския Процесуален кодекс).

Редица срокове се прилагат и при съкратените производства пред шведския Орган за принудително изпълнение. На ответника се нарежда да даде становище по заявлението в определен срок от датата на уведомяване. Този срок не може да бъде по-дълъг от две седмици, освен при наличие на специални обстоятелства (член 25 от Закон 1990:746 за заповедите за плащане и помощта („lagen om betalningsföreläggande och handräckning“)). Ако ответникът оспори заявлението, заявителят разполага с максимален срок от четири седмици от датата, на която му е изпратено уведомление за оспорването, в който да поиска делото да бъде прехвърлено в районен съд („tingsrätt“), който да го разглежда по-нататък (член 34). Ако шведският Орган за принудително изпълнение издаде решение по производство, включващо заповед за плащане или помощ от общ характер, ответникът може да поиска производството да бъде възобновено в срок от един месец от датата на решението (член 53). Други видове решения на органа могат да се обжалват в срок от три седмици от датата, на която е взето решението (членове 55—57).

4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?

Ако дадено действие трябва да бъде изпълнено в определен срок, този срок обикновено започва да тече от деня, в който е издадено решението или постановлението. В случаите, когато на страната трябва да бъде връчен документ обаче, срокът не започва да тече, преди страната да получи документа (дата на връчване).

5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите (лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?

В случаите, когато на страната трябва да бъде връчен документ, срокът не започва да тече, преди страната да получи документа (дата на връчване).

6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?

Когато началната дата съвпада с датата, на която е издадено решението или постановлението, често срокът се определя като конкретна дата, до която произтичащото от решението или постановлението действие трябва да бъде извършено. В някои случаи обаче се определя и период от време, като се постановява, че дадено действие трябва да бъде извършено в определен срок, изразен в дни, седмици, месеци или години, който винаги се брой от определена начална дата. Когато началната дата е датата на връчване, винаги се посочва, че дадено действие трябва да бъде извършено в определен срок, изразен в дни, седмици, месеци или години от датата на връчване, която е датата на получаване на документа от страната.

7 Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?

Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни включва календарни, а не само работни дни.

8 А когато този срок се брой в седмици, месеци или години?

Ако дадено действие трябва да бъде извършено в определен срок, този срок обикновено започва да тече в деня, в който е издадено решението или постановлението. В случаите, когато на страната трябва да бъде връчен документ обаче, срокът не започва да тече, преди страната да получи документа (дата на връчване).

9 Кога изтича срокът, ако се брой в седмици, месеци или години?

Закон 1930:173 за изчисляването на установените със закон срокове („lag om beräkning av lagstadgad“) гласи, че когато сроковете се броят в седмици, месеци или години, крайната дата е денят, който по името или номера си в месеца отговаря на деня, в който е започнал да тече срокът. Ако в последния месец няма такъв ден, за последен ден на срока се приема последният ден на месеца.

Ако денят, до който трябва да бъде извършено действието, е събота, неделя или друг официален празник (вж. точка 2 по-горе), навечерието на лятното слънцестоене, Бъдни вечер (24 декември) или навечерието на Нова година (31 декември), срокът за извършване на действието се удължава до следващия работен ден. Това важи и когато срокът започва да тече на датата на връчване на документите.

Когато се прилага Регламент № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове, неговите разпоредби се прилагат вместо посочените по-горе.

10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?

Ако денят, до който трябва да бъде извършено действието, е събота, неделя или друг официален празник (вж. точка 2 по-горе), навечерието на лятното слънцестоене, Бъдни вечер (24 декември) или навечерието на Нова година (31 декември), срокът за извършване на действието се удължава до следващия работен ден. Това важи и когато срокът започва да тече на датата на връчване на документите.

11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се

удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?

Не съществуват особени правила за удължаване на сроковете в случаи, когато страната е с място на пребиваване или установяване, или по друга причина се намира извън Швеция или в отдалечена област. Както е посочено по-горе обаче, в много случаи съдът определя самостоятелно продължителността на всеки срок, като гарантира, че на страната е дадено разумно време, в което да действа.

12 Какви са сроковете за обжалване?

Сроковете за обжалване на съдебни решения или постановления обикновено са три или четири седмици.

13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?

Ако даден срок е установен в закона (например срок за обжалване), той не може нито да се съкращава, нито да се удължава. Ако на дадена страна е наредено да се яви в съда или да извърши друго действие, съдът може да удължи срока, като определи нов краен срок. При непредвидени обстоятелства няма пречки съдът да отмени насрочено съдебно заседание и да насрочи друго на по-ранна дата. На страните обаче трябва да бъде дадено разумно време, за да се подготвят.

14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока, губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?

Не (вж. точка 11 по-горе).

15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?

Срокове за изпълнение на нареждания и др.

Ако ищецът не изпълни нареждане да предостави допълнителна информация за исковата си молба или ако има други пречки за решаване на делото, исковата молба се отхвърля. Ако ответникът не предостави писмена защита, срещу него може да бъде произнесено неприсъствено съдебно решение. Неизпълнението на нареждане в определеното време също може да доведе до произнасяне на съда по делото въпреки това.

Неявяване в съда

За споровете, по които е допустимо да се сключи извънсъдебна спогодба (например търговски спорове), неявяването на една от страните пред районния съд („tingsrätt“) може да доведе до постановяване на съдебно решение в нейно отсъствие. В други случаи може да бъдат наложени глоби. В случаите, когато не се допуска извънсъдебна спогодба (например спорове по семейноправни въпроси) обаче, неявяването на ищеца пред съда може да доведе до прекратяване на делото, докато при неявяване на другата страна тя може да бъде глобена или принудително доведена. Ако ищецът не се яви на дело пред апелативния съд, въззивната жалба се оставя без движение. Ако другата страна не се яви, тя може да бъде глобена.

Срок за обжалване

Ако страна пропусне срока за обжалване, жалбата се отхвърля.

16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

Ако срокът не е установен в закона, преди изтичането му страната трябва да подаде пред съда молба за отсрочка и да поиска удължаване на срока. Ако срокът е изтекъл и съдът впоследствие е предприел действие, например произнесъл се е по делото, съществуват редица редовни и извънредни мерки, които страната може да предприеме. Целта на тези мерки е или да се възобнови дело, което е било прекратено, или при някои обстоятелства да се поиска промяна на срока (вж. точка 3 по-горе).

■ Последна актуализация: 28/01/2025

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.